
April

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "April", i: *Mindeudgave Digte*, side: 195, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

April

Hvor skinner Solen dog mildt fra Syd,
hvor er den venlig og naadig!
Den klapper den gamle, mutte Eg:
„Vær ikke saa egenraadig,

men fold nu du dine Knopper ud,
jeg kun din Livskraft vil nære.
Mærk, jeg er varm, mærk, jeg er god.
Frit dit Løv kan du bære.“

Smaakravlet nede om Egens Rod
føler sig voldsomt beæret.
Sandelig, det maa man lade April,
at det er Omslag i Vejret.

Knopperne brister i lydige Smil,
Blomster og Blade serveres.
For naar April er i Sommerhumør,
saa maa den ej irriteres.

Ak – Solen blev væk bag en susende Sky,
Kulden dem alle omklamred,
Vinden peb og bed djævelsk til,
Haglens piskede og hamred.

Kun Egen stod værdig og mut og ens,
om lyst eller mørkt over Landet.
„Aprilsolen regner jeg ikke med,
Majsolen bli'r noget andet.“